

Rainald Goetz

VELDSLAGEN
(Slachten)

Vertaling Tom Kleijn

PERSONEN

Vader

Moeder

Zusters

Binnen in huis

"En zie het geschiedde in die nacht"

© Copyright Suhrkamp Verlag, Frankfurt am Main, 1986

©Copyright Nederlandse vertaling: Tom Kleijn 1992

EEN IN HET ATELIER

*"wek in ons het verlangen
de goddelijke schoonheid te aanschouwen"*

*Leegte
Orde
Wijde hoogte
Doeken, geen schilderij
Weinig meubilair, onder witte lakens
Grote concertvleugel, Bösendorfer Imperial
Avondlicht*

VADER

Reductie
heb ik altijd weer gezegd
strijkt op en neer langs het boord van het voordoek
Reductie, rust, de essentie van mijn schilderijen
absolute stilte de voorwaarde voor de mogelijkheid
tot werk
niets, alles een geschreeuw
De zomer één enkel zomergeschreeuw
de avond bestaansvernietigingslicht
het gezin een geschreeuwondergangsoord
Het gezin is het einde geweest van het begin af aan
loopt naar de vleugel, gaat zitten, loopt terug
Gezin, gezin
het gezin mijn dood
Gezin, gezin
Lucht, mijn god
geef schaduw
opent het raam, sluit het raam, luistert
De zomer is een geurterreur
Maar ik sla ze
Ik sla ze allemaal dood, allemaal
Het ergste de voorzomer, creatuurlijkheidsidiotie
Bronstoverlast, vrouw, vier dochters
de een nog dommer dan de ander en ik, zo zit het in elkaar
Wat heeft de vrouw gepresteerd
in de laatste paar duizend jaar
Genievernietiging
niets anders, geleuter, geblèr, gezwets
door de vrouw van de ene mestvaart naar de volgende mestvaart
getrokken, ik, van de geslachtsmestvaart naar de huwelijksmestvaart
van de huwelijksmestvaart naar de kindermestvaart, onophoudelijk
vijfdikretig gezwetslijm stinkend
afgescheiden tegen mij gericht onophoudelijk
de dwanggedachte aan de schilderijen, allemaal

niet geschilderd
 sedert dertig jaar geen andere gedachte, alles
 vernietigd, verstikt
 vreselijke huwelijksdomheid
 vreselijkheid ouderschap
 ouderschapsdomheid, hersendrek, ondergang
strijkt op en neer langs het boord van het voordoek
 Allemaal, allemaal, allemaal
 Heer, geef schaduw
opent het raam, sluit het raam, luistert
 Vannacht
 Schilderen, eindelijk
 Hersenzenuwpijnen
 in mijn gezicht, de elektropneumatische hamer, trigeminusvertakking
 Nervus Maxillaris, pijnparoxismen, salvo's
 ononderbroken slechts één gedachte, de schilderijen
 schilderen, aan schilderen valt niet te denken, geen andere gedachte
 avondlichtvertwijfeling
 trilt een spatader in de linkerknie in de holte mediaal

VROUWENSTEMMEN

Heeft hij wat gezegd?
 Wat?
 Ik geloof dat hij weer praat
 Ik hoor niets
 Nu niet meer, maar daarnet
 Misschien geeft hij nu een concert
 Zou ik eens moeten kijken, of hij iets wil?
 Alleen waarom?
 Ofschoon het zinloos is

VADER

Je kunt nauwelijks ademen
 Klokken nu, ook dat nog
 Alsjeblieft geen herhalingen
 Ik, de veldslagenschilder
 Iedere zin een zin teveel

VROUWENSTEMMEN

Hoor je dat
 Nu weer
 Ja, alsjeblieft geen herhalingen, uitgerekend hij
 Ik ga eens naar binnen
 Hij, de veldslagenschilder, uitgerekend hij
 Misschien dat hij iets wil
 Niet erg waarschijnlijk

MOEDER

Ja wat is er
 Heb je wat gezegd?
 Of ik je iets kan brengen?
 Misschien?
 Iets te eten?
 Of wat?

Iets anders?
 Wat moet ik nog meer zeggen?
 Je weet niet meer, wat je nog kunt zeggen

tegen de vleugel

Hij denkt dat ik te dom ben om te praten
 Omdat hij wekenlang zwijgt
 als ik een verkeerd woord zeg
 Wat, wat zeg je?
 Nee, hij heeft niets gezegd
 Hij zegt niets

VROUWENSTEMMEN

En?
 Wat en?
 Heb ik toch gezegd
 Ik weet het
 Ik ken jullie allemaal, heeft hij gezegd
 Zo?
 Dat was het laatste, weken geleden, ik heb alles doorzien
 ik heb alles doorzien, steeds weer
 Klopt, dat heeft hij gezegd, hij heeft alles doorzien
 Nu maalt hij echt, alles doorzien, belachelijk
 Gek
 Je eigen vader een gek, waanzin
 De waanzin
 Waanzin

VADER

Ooit zorg ik voor rust hier, totaal
 Ooit stel je orde op zaken
strijkt op en neer langs het boord van het voordoek
 Ooit schud je dat allemaal van je af
 Lucht om te ademen, licht om te werken
 Bestaansessenties
 Kracht
 Het ogenblik van de dood, massaal
 het enige onderwerp voor een veldslagenschilder
 Lichaamsbergen
 Misschien geef ik ook een concert
 vannacht
opent het raam, maakt met beide handen een wegwerpend gebaar
 Mogelijk is alles
sluit het raam, luistert
 Niet wat je doet, wat je niet doet, is de prestatie
 Bende prutsers
 Ik, de veldslagenschilder, de rest prutsers
 daar de allesverprutsende mogelijkheidennietvernietigers
 hier ik, de radicaalreductionist
 Doelloos, de oude rekeningen, bende
 sedert dertig jaar beeldmogelijkheidsvernietiging, hier
 in deze hersenen, hersenkunst
 destijds kreeg ik een kin, plotsklaps

destijds zeiden zij allemaal tegen mij collega, plotseling
 volstrekt belachelijk, de uitgegroeide mannenkin
 collega van anencefalitislijders, allemaal leugens
 ik niet, zo niet, niet met mij, zei ik
 maakte rechtsomkeer, afgelopen
 Vannacht, schilderen
 of een concert geven
 allesbeslissend de juiste beslissing
 op het juiste moment, schilderen
 tijdvernietigerswerk, ogenblikvernietigingskunst
loopt naar de vleugel, gaat zitten, loopt terug
 Het gezin, de leugen, levenslang
 De muziek is een probleem van de ruimte niet van de tijd
 Misschien geef ik vannacht een concert, mogelijk is
 alles, diepte, trappen, zuilenkunst
 statica
strijkt op en neer langs het boord van het voordeek
 Men heeft mij van mijn vroegste jeugd af aan belogen
 leugenvernietigersarbeid sedertdien, logica, agonie
 Ooit ruim ik hier op, totaal
opent het raam, sluit het raam
 en wel totaal
luistert
 Stilte hier
luistert
 Bloedrood
 is geen kleur
 Bloedrood is de hoedanigheid
 van de nacht
strijkt langs het voordeekboord
 D'ruit hier
 d'ruit

ZUSTER

Luister
 Het is weer avond geworden
 Het gras scheen rood, zo donker
 Mijn vingernagels blonken turkoois
 De hemel gloeit
 De zomer komt
 Steen voor steen sprong onder mijn voeten het grind
 terug in zijn ordening en de platgetrapte halmen
 richtten zich wild achter mijn rug op
 bieslook, munt, klimop
 En waar in de zwarte kale aarde
 de stammen van sparren en dennen
 stonden
 was het al nacht

VADER

Onkruidvernietigingsmiddelen
 insectenverdelging, onkruiddoder, woekering

het eigen vlees en bloed een tandvleesontbloting
 paardengebit, vervallen grijns, de jeugd, dierenleven
 doodslag
 de enige heldere gedachte, je bent een steen
 bestaansmisvorming, vermenigvuldiging, epidemie
 ontbinding, pesticide

ZUSTER

Het is zinloos
 Zinloos
 op hem in
 te praten je praat tegen een muur
 hij zegt niets
 omdat wij weten zoals hij weet
 dat hij iets wil zeggen zwijgt hij
 voor straf

ZUSTER

Raadselachtige wolkenstapels
 heb ik in een hoek van de hemel
 torenhoog opgetast gezien, stil, onbeweeglijk
 ofschoon er een harde wind staat, dat is onverklaarbaar
 Is alles wolk, wat op een wolk lijkt
 Hoe ver van mij moet alles zijn
 om blauw en zacht te schijnen
 wat dreigend groen is, giftig
 in werkelijkheid en dichtbij
 in feite
 werkelijk
 Dat alles is zeer onverklaarbaar eigenaardig raadselachtig

ZUSTER

Het is zinloos
 alles wat je zegt
 Alles zijn valstrik
 Schilderkunst, muziek, gezin
 Zelfvernietigingsvalstrik
 Je kunt zeggen wat je wil
 Ieder woord een woord teveel

ZUSTER

Zijn gepraat
 eeuwig
 waarover je ook praat
 altijd zijn gepraat

ZUSTER

Zwijgen
 zijn terreur stom
 zuigkracht
 kwellling

ZUSTER

Nieuws van buiten

ZUSTER

Kwellingen

ZUSTER

De waarheid
Iedereen kwelt iedereen

ZUSTER

Nu gaan

ZUSTER

Schreeuwen waren te horen
's nachts
Slagen waren te zien

ZUSTER

Stilte eindelijk

ZUSTER

Het wordt steeds donkerder
razend snel
Nacht
Wie sloeg wie wie schreeuwde

ZUSTER

Ik ga

ZUSTER

Hoe laat nu

ZUSTER

Hij zegt niets

ZUSTER

Ik blijf

ZUSTER

Wij gaan

VADER

Kerker
Kerker
Staan blijven of ik schiet
Innerlijk voorval
alles
beenderen
gebeente
alles aangevreten
door gezwets vernietigd
ik blijf ik ga niet weg van hier nooit
Kerker
Nacht valt in vannacht schilder ik of ik ben dood
Mijn gezicht is met vlezig wratten mij vreemd bezaaid
Wie heeft dat gedaan wat is verwarring wat betekent dat waarom
Nacht breekt aan het werk begint er
bestaat geen kleur
Licht liegt
Olie is gebergte de olie is mijn gebergte
Berekenbaarheidsfolter linnen leugen licht oorlog mijn
schilderen
Mathematicavernietigerswerk domheidsstructuurverwoesting
Schilderij
Uitzinnig geluk dadendrang vlucht

Zwart maakt smerig
 Hopen wat betekent dat
 Ik heb de vlucht verworpen vannacht
 Verblindings in het oog kijkstofvernietiging retinaal kleurutdoven
 in de netvlieskegel verlicht ik
 totaal mijn donkere hersenen
 Verlichting absoluut
 Nu heb ik toornig mijn ogen neergeslagen en kijk in
 mijn ogenbliklange ware complete zwartwitte wereld
 Naar het linnen nu schilderen eindelijk de olie is mijn gebergte
 Uitzinnig geluk dadendrang linnen penseel hersenstorm lust
 Nu is mij plotseling alles ontschoten
 Uitputting twijfel agonie
 Kerker
 Nacht
 Hel
 Hel olie afgrond gebergte
 Hersenhel zwartwit collaps
 Bloedrood razen de oogleden
 Oogappellichtmoord
 Ik ben blind
 Zie licht
 Leugen
 Nacht
 Hel
 Hel
 Bloedrood is geen kleur bloedrood is de hoedanigheid van de nacht

VROUWENSTEMMEN

Nu loopt hij weer op en neer
 Hij drinkt zich woede in
 Hij wil ons alleen maar kwellen
 Dan gaat hij razend tekeer
 Hij is een lafaard, geen schilder
 Een zwakkeling, zonder moed, al jaren geen schildering
 Hij praat alleen maar voortdurend, of hij zwijgt wekenlang
 Hij heeft geen kracht
 Hij is een aanfluiting

VADER

Ik ben verloren
 als ik deze ruimte verlaat
 zonder geschilderd te hebben vannacht
strikt op en neer langs het voordoekboord
 Schilderen is een knielende kunst
 Gewelddadigheid
 Ik, de veldslagenschilder
 Uiterste materiaalrijkdom en uiterste gedetailleerdheid
 van de klassieken enerzijds anderzijds
 Radicaalste reductie
 Allesbeslissend is de voorbereidende gedachtedaad
 Bende prutsers, hersenlozen, bah

loopt naar de vleugel, zet de metronoom aan

De schilder heeft knie en hersens nodig, geen licht
 Woordeloze lichtvernietiging overheerst in het schilderij, volstrekte
 stilte, goudgeschreeuw
 Alleen zingen is rechtopstaande kunst, muziek
 mijn leven, ruimtekunst, maat

zet de metronoom af

Ik denk niet slimmer dan de rest maar meer
 in mij naar binnen
 Lichtverzamellens, brandpunt, gloed

loopt naar het raam

In wezen ben ik graniet

strijkt op en neer langs het voordoekboord

Reductie, rust, essentie
 De elleboog alleen al is een uitrafeling van mijn bestaan
 weerzinwekkend, rompverfomfaaiing alles wat hangt
 Het hoofd heeft een recht van bestaan, de romp is al aanhangsel
 de rest verfomfaaiing, lijfsbelachelijkheid van buiten, van binnen
 is alles eerder brij, drek het hele lichaam door en door
 bederf, slijm, misvorming van het idee
 van vlees en bloed
 menonwaardig

luistert

Zintuigen en zenuwstelsel zijn zuiver verstand

kijkt omhoog

bruikbaar is verder niets
 belachelijk, de trigeminusneuralgiehel
 tegen het gezin, de echte hel, vrouw
 en kinderen, dochters, uitgerekend dochters
 vier op een hoop, waanzin, de ene nog dommer
 dan de andere, vreselijk, met hun monden
 praten zij erop los, ononderbroken druppelt gezwets
 slijm, uit hen naar buiten
 Ach zenuwpijntroost, ik
 de gelijkheidstekenfilosoof, de rest idioten
 ik, de veldslagenschilder, ik ben verloren, de wanorde
 hier in deze ruimte zit in mijn hoofd
 mijn hersenen in wanorde, sedert jaren
 doodsmateriaal, lichaamsbergen
 gebeente, heroïsch, ideaal
 Ik, de knekelman
 Vriend Heilig Woud
 en ik, kwaadste vijand vriend Heilig Woud
 Destijds kwam de dood in mijn leven, plotseling
 dertig jaar geleden, geen andere gedachte, dertig
 jaar lang de ontoerekeningsvatbaarheid van de dood, ik
 ben niet ontoerekeningsvatbaar, ontoerekeningsvatbaar is de dood
 ik niet, ik, de doodsmateriaalmathematicus, ik
 hoor in de oneindig telbare dodencijfers de werelden
 symfonieën klinken, op vele plaatsen, raadselachtig berekenbaar

mijn schilderen gebeentegeometrie, lichaamsbergenspecialisme
zuivere muziek, eigenlijk, ik
de veldslagenschilder, eigenlijk
ben ik pianist, getallenmuziekteller
mijn

draait zich naar de vleugel

Bösendorfer Imperial, de zuivere geest
strijkt langs het voorboekbord

Absolute stilte

de essentie

ik zie

getallen

elk

is

dramatische gestalte, visioen, berekenbaar

mijn ideale panorama, getallen, zuivere

wetenschap mijn schilderen absoluut

mathematica

moraal

Schilderen is mathematisch dus moreel handelen, door-

slaggevend is wat ik niet doe, ik doe

goed, schilder ik, ononderbroken

de juiste beslissing

voor de waarheid

gecontroleerd

Schilderen

binair handelen

Vannacht schilder ik of

ik ben verloren, geef ik een concert

dan vlucht ik, de muziek, mijn leven vlucht

alleen de attaque op de dood

onberekenbaarheidsvernietiging

is aanval, mijn schilderen

overwinning

Sedert dertig jaar

geen schilderij

sedert dertig jaar

iedere nacht alles oneindig gruwelijk ten einde dus tot niets

gedacht

sedert dertig jaar

niets

sedert dertig jaar

einde

hersens

daad

dertig jaar lang alleen hersendaad afgrijselijk

denken

sedert dertig jaar

iedere nacht

geen schilderij

dertig jaar
allemaal niets
hersendaad
hersendaad

loopt naar de vleugel, gaat zitten

Terreur

staat op, gaat zitten

De kleur rood is kleurvijandschapskleur mij tot aartsvijand

Ik ben als schilder sedert dertig jaar dood

uiterekend ik, de veldslagenschilder

de doodsmateriaalmathematicus

een dode man

een aanfluiting

Stilte

En ik sla hier alles dood hier

en wel integraal

en wel iedereen

nooit weer

niets

Schilderen

schilderen schilderen schilderen

de enige gedachte, als ik aan de vleugel zit

de muziek mijn leven, mijn enige gedachte, stilte

luistert

Ik ben tuchtiging des vlezes, boete, geest in de geest

staat op, maakt met beide handen een wegwerpend gebaar, gaat zitten

Beslissing

allesbeslissend de juiste beslissing

uitgesloten